

Les Comunitats del Gel. Amb Ona Bros

Dissabte 1 i 15 de març a les 11 h al Bòlit_PouRodó

Pioneres de l'art a Girona. Amb Eurisca i Saray Espinosa

Dijous 6 de març a les 18.30 h al Bòlit_PouRodó

Paraules d'amor. Un assaig sobre les passions. Amb Núria Güell

Dimarts 18 de març a les 18.30 h al Cinema Truffaut

UN MARÇ FEMINISTA AL BÒLIT

El dia 8 de març de 1975 va ser declarat per les Nacions Unides el Dia Internacional de la Dona. Alguns apunten com a referent el 8 de març de 1857, quan milers de treballadores tèxtils van decidir sortir als carrers de Nova York amb el lema "Pa i roses" per protestar contra les miserables seves condicions laborals, demanar un ajustament de la jornada i acabar amb l'exploració infantil. D'altres es remunten al 8 de març de 1917 a Rússia, amb la manifestació "Pa i pau", que va provocar la dimissió del tsar i l'accés de les dones al vot. En tots els casos, del que es tracta és d'incidir en la igualtat entre homes i dones i ampliar la noció jurídica de dret a tots els subjectes.

Aquest mes de març celebrem el Dia de les dones treballadores i ho farem amb diferents activitats que contribueixen a la història de les dones com a subjectes de drets. D'una banda, presentem un recurs educatiu titulat ***Pioneres de l'art de Girona (6 de març)***, que vol visibilitzar quinze dones artistes del territori –algunes de històriques, d'altre d'actuals- per tal que les escoles puguin treballar-les a través del joc i el coneixement, en un recurs únic ideat per **Eurisca** i documentat per **Saray Espinosa**. També tindrem dues sessions, ***Comunitats de gel (1 i 15 de març)***, amb **Ona Bros**, dedicades a reflexionar sobre les maternitats on hi ha intervingut material genètic donat i compartir aquestes noves formes de criança. Aquest tipus d'embarassos són molt freqüents entre les famílies monomarentals o la comunitat LGTBI+. També presentarem l'obra guanyadora del premi de Videocreació de la Xarxa de Centres d'Arts Visuals, ***Paraules d'amor. Un assaig sobre les passions (18 de març)***, de **Núria Güell**, que busca entendre totes les construccions històriques sobre l'amor i ens convida a reflexionar sobre la relació entre la violència i l'amor, sortint dels estereotips i els prejudicis que sovint ens assalten davant de situacions que no hem viscut o que jutgem a cegues sense conèixer-ne a fons l'entrellat.

Els tres projectes ofereixen una **mirada feminista** sobre diferents aspectes claus de la nostra vida social, cultural i comunitària: la construcció del cànon artístic, el procés de cures i criança, i tot el que hi ha en joc en el perillós tauler de l'amor.

Les Comunitats del Gel

Les Comunitats del Gel, d'Ona Bros, és un espai de trobada/taller adreçat a persones involucrades en processos de criança i/o amb fillxs en la fecundació de lxs quals hi ha intervingut material genètic "donat" (òvul, esperma o embrió), amb ganes de reflexionar sobre les bioeconomies de les reproduccions tecnificades.

Durant el dos dies de taller (els dissabtes 1 i 15 de març) es reflexionarà sobre els discursos tant científics com populars, entorn de la genètica i com afecten a allò que entenem per vida, vincle o ecosistemes relacionals. Es busca promoure un entorn per a l'emergència de noves parles, més enllà de discursos essencialistes i mercantilistes. Un espai on assajar nomenclatures col·lectivament a partir d'allò viscut, que agitin potències afirmatives sense ofuscar responsabilitats. Un espai on compartir des de la parla balbucejant i els mots encara per fer.

A Les Comunitats del Gel hi ha lloc per a grans i petitxs ja que els infants comptaran amb un espai amb activitats específiques per a ellxs.

Les Comunitats del Gel és un espai convocat per Ona Bros, com a part del projecte de recerca artística BetaBlastoCuir, iniciat arran de la seva pròpia experiència gestacional.

Ona Bros (La Fuliolla, 1977) és investigadora, artista visual i docent. Treballa amb fotografia, vídeo, escriptura i arts en viu materials que posa en relació amb camps epistèmics a la recerca d'unes narratives *queers* i transfeministes que esberlin els prejudicis i les convencions socials.

Pioneres de l'art a Girona

Els centres d'art, com els museus, també dialoguen amb el passat. El projecte del Bòlit 2021-2025 ha volgut posar l'accent cap a aquesta mirada transversal en el temps, ja sigui amb vocació poètica, escrutadora, descriptiva o crítica. L'arxiu i la memòria han estat un eix transversal. Una de les formes que ha pres la relació amb l'arxiu i la història ha estat l'intent de repensar i refer les genealogies culturals. Aquest gest és de cabdal importància si volem enriquir els llegats d'una cultura, així com el seu futur.

Des del 2018 el feminisme ja no és una manera de mirar i habitar el planeta estranya o residual. La gent ha entès que les dones han de tenir els mateixos drets i oportunitats que els homes i que el greuge històric en aquest àmbit ha arribat a ser alarmant. Una de les escomeses del feminisme vol recuperar referents femenins en els diferents àmbits importants de la societat, entre ells, la cultura. Sembla poc coherent que les polítiques culturals virin cap a una consideració més igualitària de la societat, però que els plans docents de les escoles i els instituts de l'educació pública obligatòria del país, segueixin intactes i no incloguin les dones en molts dels seus àmbits. Trobem que des de l'educació infantil s'ensenyen les obres i tècniques d'artistes com Miró, Dalí, Gaudí o Picasso, però en canvi és difícil que hi aparegui una sola dona o, si ho fa, sovint està vinculada a algun altre home.

Davant d'aquesta situació, des del Bòlit hem decidit que hi posaríem remei oferint un recurs educatiu a les escoles que, no només els hi permeti descobrir a quinze artistes

dones fascinants de la història i del territori, sinó també aprendre'n la seva singularitat des d'un context de joc, coneixement i descoberta. Per això n'hem escollit 15 que formen part de pobles, tècniques, estils i contextos d'obra i de vida ben diferents. Hem encarregat la documentació de les artistes a Saray Espinosa i la formalització de l'artefacte i del recurs al col·lectiu Eurisca.

Aquest recurs, que presentarem dijous 6 de març en presència d'algunes de les protagonistes, és una oportunitat única per canviar els referents a les aules, per introduir dones úniques que ens permetin entendre que l'art és, història i creació, però també, una manera de refer el món. Aquest recurs educatiu vol, precisament, refer-ne una part, ben concreta, i posar-la a l'abast de joves i menuts, perquè visquin en entorns més complexos i més ben arrelats.

Des d'**Eurisca**, l'arquitecta i artista visual Ángeles Infante (Santiago de Xile, 1984) i el dissenyador gràfic i artista visual Ernesto Banderas ens conviden a explorar, descobrir i conèixer el món que ens envolta. Els seus projectes d'experiències interactives fomenten la curiositat i la creativitat, transformant el coneixement en una emocionant aventura. Converteixen conceptes abstractes en experiències memorables.

Saray Espinosa (Anglès, 1995) és Doctoranda al Departament d'Història de l'Art de la Universitat de Girona. Té una Llicenciatura en Història de l'Art i una Llicenciatura en Filosofia, així com un Màster en Humanitats Contemporànies i un Màster en Ensenyament Secundari d'Història. S'interessa per les polítiques de representació sexual, així com per la relació entre les pràctiques artístiques i visuals i els processos de transformació i alliberament social. La seva recerca es basa en estudis de gènere, antropologia visual i estudis decolonials.

Paraules d'amor. Un assaig sobre les passions

La llista de representacions culturals occidentals al voltant de l'amor i les passions seria infinita: des de la mitologia grega i les seves tragèdies, passant pel cristianisme escolàstic, l'amor cortès, l'edat d'or, el romanticisme del segle XVIII i part del XIX, fins a les expressivitats culturals més populars o alternatives del nostre temps, hi ha testimonis dels danys causats per alguna idea d'amor.

En l'àmbit del real, continuem patint per culpa de creients que exterminen l'altre en

nom de l'amor a un Déu; de tots els nacionalistes que segueixen llançant-se en la destrucció mútua per amor a alguna pàtria o nació; adolescents que interpreten trets gelosos com a signes de l'amor vertader; la mare que mata els seus fills perquè no pateixin; revolucionaris que donen la seva vida o la prenen per amor a alguna idea de revolució social; o l'amant que decideix matar el seu estimat (o viceversa) al donar-se que està perdent el seu amor.

Quina és la responsabilitat de la cultura en tots aquests paradoxes? Quantes situacions dramàticament preestablertes hem viscut a les nostres històries d'amor? Quins plaers o fantasmes s'amaguen darrere de la màscara de les creences que envolten l'ideal de l'amor? Podria ser que la causa principal dels conflictes socials no sigui l'odi, sinó un excés d'amor cegament passional? Quins efectes tindria la desidealització de l'amor en l'ordre social? I en nosaltres?

El vídeo assaig *Paraules d'amor. Un assaig sobre les passions*, de Núria Güell, ha estat la proposta guanyadora de la 10a edició del Premi de videocreació, una coproducció entre els Centres Territorials del Sistema Públic d'Equipaments d'Arts Visuals de Catalunya –entre els quals hi ha el Bòlit-, el Santa Mònica, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i el Festival LOOP.

Aquesta activitat, que tindrà lloc al Cinema Truffaut el dimarts 18 de març, es realitza en col·laboració amb el Festival MOT, que té l'amor com a fil conductor de les propostes d'enguany.

Núria Güell (Vidreres, 1981) és llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona (UB) i va continuar els estudis a la Càtedra d'Art de Conducta de l'Havana, Cuba. Ha realitzat exposicions en centres d'art internacionals i ha participat en nombroses biennals. També ha estat guardonada en diverses ocasions amb premis com el GAC-DKV, el Premi Ciutat de Palma, Premi Antoni Gelabert d'Arts Visuals entre d'altres i col·labora regularment amb centres socials i educatius.

En els seus treballs, Güell s'interessa per mostrar els conflictes i contradiccions de caràcter polític i social pels quals se sent interpel·lada, amb l'objectiu d'intentar que emergeixi alguna cosa del que no es deixa veure; és a dir, donar a percebre alguna cosa del real. D'acord amb l'artista, la seva pràctica no és l'expressió d'una

contemplació ni un desplegament virtuós d'una tècnica, sinó una pràctica de confrontació i subversió, de qüestionar evidències i convencions morals.

Més informació

Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona
Plaça Pou Rodó 7-9 / 17004 Girona
972427627 bolit@ajgirona.cat www.bolit.cat

Descàrrega d'imatges

<https://nextcloud.ajgirona.org/index.php/s/2Bo9kkDzxY3nzWN>